

Иновације у вери и обележавање рођендана последњег Посланика, мир над њим

[Српски – Serbian – صربي]

Абдулазиз б. Салим ел-Умер

Превод: Мирза Мусић

Обрада и ревизија: Фејзо Радончић

Ревизија: Љубица Јовановић

2015 - 1436

IslamHouse.com

﴿الإبتداع في الدين والاحتفال بمولد

﴿خاتم النبيين﴾

« باللغة الصربية »

عبد العزيز بن سالم العمر

ترجمة:

مرزا موستنش

مراجعة:

ليوبيتسا يوفانوفيتس

فيزو رادونشيش

2015 - 1436

IslamHouse.com

Иновације у вери и обележавање рођендана последњег Посланика, мир над њим

Хвала Богу који је послао Свога Посланика са упутом и вером истинитом.

Доносимо мир и благослов на Божијег роба и посланика Мухаммеда, мир над њим, на његову породицу, на његове следбенике и на све оне који их следе у богобојазности све до судњег Дана, а затим:

Доиста је најбољи говор Божија Књига, а најбоља упута је упута Мухаммеда, мир над њим, а најгоре ствари су новотарије. Свака уведена ствар је новотарија, свака новотарија је заблуда, а свака заблуда води у Ватру.

Цењени читаоче, која је то иновација/новотарија на коју је упозорио шеријат (исламско право) и описао је као заблуду?

Новотарија у језику је иновација, а у шеријатској терминологији она је: **Измишљен начин или пут у вери који је супротан исламским**

правилима. Дакле, новотарија је све оно што је супротно пракси Посланика, мир над њим.

Шеријатски текстови по питању новотарија

1. Од Ел-Ирбада б. Сарије, нека је Бог задовољан са њим, се преноси да је Божији Посланик, мир над њим, казао: „**Ко поживи од вас након мене видеће многобројна разилажења. Тада се држите мога суннета (моје праксе) и суннета праведних халифа! Чврсто га се држите (као кад нешто зграбите кутњацима)! И чувајте се уведених ствари у вери, јер, доиста, свака новотарија је заблуда.**“¹

2. Од Џабира б. Абдуллаха, нека је Бог задовољан са њим, се преноси да је Божији Посланик, мир над њим, казао: „**Онај кога Бог упуту, нико га у заблуду одвести неће, а онај кога Он у заблуди остави, нико га упутити не може. Најбољи говор је Божија Књига, моћан и славан нека је Он, а најбоља упута је упута Мухаммеда, мир над њим.**“

¹ Хадис бележе Ахмед, Ет-Тирмизи, Ибн Маџе, Ед-Дарими, Ел-Хаким

Најгоре ствари су уведене ствари, а свака уведена ствар је новотарија.²

3. Од Аише, нека је Бог задовољан са њом, се преноси да је Божији Посланик, мир над њим, казао: **„Ко уведе нешто ново у ову нашу ствар (веру) што није од ње, неће се прихватити.“**

А у верзији код Муслима стоји: **„Ко уради дело које није од вере, неће се прихватити.“** Тј. одбија се.

Рекао је Ибн Хаџер, Бог му се смиловао, коментаришући речи у којима се наводи да је свака новотарија заблуда: „Ова реченица је шеријатско правило. Дакле, свака новотарија је заблуда и није од шеријата, зато што је шеријат потпуна упута. А што се тиче хадиса од Аише, нека је Бог задовољан са њом, он указује на језгровитост говора Божијег Посланика, мир над њим, и тај хадис је у бити мерило спољашњих дела, а дело новотара се одбија и не прихвата. Учењаци по том питању имају два говора:

Први: да се његово дело које је увео не прима;

² Хадис бележи Муслим и Ел-Бејхеки, а код њега и код Ен-Несаија са веродостојним ланцем преносилаца се наводи додатак: **„Свака заблуда води у Ватру.“**

Други: да је новотар одбио Божију наредбу, јер се поставио на положај који се супроставља Богу, па је прописао у вери нешто што Бог није дозволио.“

Казивање асхаба, нека је Бог задовољан са њима, по питању новотарија

Рекао је Абдуллах б. Мес'уд, нека је Бог задовољан са њим: „Следите Суннет (праксу и упућу Посланика), а немојте у веру уводити новотарије, јер вам је довољно оно што имате.“³

Рекао је Абдуллах б. Омер, нека је Бог задовољан са њим: „Свака новотарија је заблуда, па макар је људи сматрали лепом!“⁴

Једном приликом је Ибн Мес'уд, нека је Бог задовољан са њим, видео људе како седе у џамији и код сваког од њих су били каменчићи, а међу њима је био један који би говорио да изговарају: „Бог је највећи“ стотину пута, па би га послушали.

³ Предају бележе Ет-Таберани и Ед-Дарими са исправним ланцем преносилаца.

⁴ Предају бележи Ед-Дарими са исправним ланцем преносилаца.

Затим би им рекао да изговарају: „Нема другог Бога осим Аллаха“ стотину пута, па би га послушали. Па би им рекао да изговоре „Слављен нека је Он“ стотину пута, а они би то урадили. Тада је рекао Ибн Мес'уд, нека је Бог задовољан са њим: „Тако ми Онога у чијој је руци моја душа, ви сте или на бољој упуту од упуте Божијег Посланика, мир над њим, или сте отворили себи врата заблуде.“ Они су казали: „Ми смо желели само добро.’ Ибн Месуд рече: А колико је оних који желе добро, али га не ураде.“⁵

Учењаци из претходних генерација о новотарији

Рекао је Имам Малик: „Ко уведе у исламу новотарију коју он види лепом, такав мисли да је Мухаммед изневерио посланицу, јер Узвишени Бог каже: **Данас сам вам вашу веру усавршио, и благодат према вама употпунио и задовољан сам да вам Ислам буде вера.** (Кур’ан, Ел-Маиде, 3.) Из тог разлога оно што тада није било од вере, не може да буде ни данас.“

⁵ Предају бележи Ед-Дарими и Ебу Не'им са исправним ланцем преносилаца.

Рекао је Имам Шафија: „Ко оцени нешто у вери лепим, донео је пропис (од себе).“

Рекао је Имам Ахмед, нека је Бог задовољан са њим: „Темељи суннета код нас је слеђење праксе следбеника Божијег Посланика, мир над њим, остављање новотарија, а свака новотарија је заблуда.“

Опасност новотарије

1. Дело новотара које је увео се одбија и не прихвата.

2. Спречен је од покајања све док је устрајан на својој новотарији.

3. Неће пити са врела Божијег Посланика, мир над њим.

4. Новотар сноси грех за своју новотарију и грехе свих оних који га следе до Судњег дана.

5. Новотар је проклет.

6. Новотар својом новотаријом је све даљи од Узвишеног Бога.

7. Новотарија умртвљује суннет (праксу Посланика) и мења веру.

8. Новотарија је разлог пропасти.

9. Новотарија је весник неверства.

10. Новотарија отвара врата разлаза који није изграђен на доказима него на страстима.

11. Недавање довољне пажње статусу новотарије води у грешење и непокорност Узвишеном Богу.

Сумње оних који дозвољавају новотарије и одговор на њих

1. „Оно што муслимани виде добрим, то је код Бога добро, а оно што муслимани оцене лошим то је код Бога лоше.“

Као прво, ова предаја није хадис (казивање) Божијег Посланика, мир над њим, него је говор Ибн Мес'уда, нека је Бог задовољан са њим, а говор Божијег Посланика, мир над њим, има предност над говором првих следбеника. А када би смо претпоставили да је предаја исправна, онда носи значење да оно што сви муслимани виде добрим, да је то и код Бога добро и лепо, па тако то дело бива засновано на концензусу, а концензус је валидан доказ, док они који сматрају новотарију лепом немају доказа. Концензус у терминологији правне методологије јесте концензус учењака у једном времену, а не њихових следбеника и у то нема сумње, као што је јасно да су скоро сви који раде новотарије обичних људи, следбеници, а не учењаци.

2. Речи Омера, нека је Бог задовољан са њим: „Лепа ли је ова новотарија.“

Овај говор је везан за теравију, а теравија⁶ је суннет (пракса Посланика). Треба да се зна да је Омер увео да се теравија клања у џемату, након што је то оставио Божији Посланик, мир над њим, бојећи се да не постане обавезом, а Омер је казао познату реченицу мислећи на новотарију у језику тј. иновацију, јер заједничко клањање теравија намаза у Рамазану није постојало за време Ебу Бекра, нека је Бог задовољан са њим. Или је Омер те речи казао након што је осветлио џамију, па се народ сакупио, због тога и он је том приликом, због осветљења џамије, казао: „Лепа ли је ова новотарија.“

Такођер, Омер је од праведних халифа, и његов се говор узима за доказ све док се не супроставља шеријатском тексту.

3. Погрешно схватање хадиса у коме Посланик, мир над њим, каже: „**Ко уведе у исламу леп Суннет, имаће за то награду као и награду оних који га следе у томе, а да се не умањи њихова награда.**“

Овај хадис има свој контекст. Једном приликом, људи из племена „Мударр“ су дошли код Божијег Посланика, мир над њим, а били су голи и боси. Након што их је видео Посланик, мир над њим,

⁶ Клањање добровољног намаза за време месеца рамазана

побледело му је лице због сиромаштва у којем су се налазили. Затим је наредио Билалу да проучи езан и икамет, па су клањали, а након тога је Посланик, мир над њим, одржао говор у којој је људе подстицао на садаку (милостињу). Након тога је дошао један од асхаба (следбеника), који је једва носио иметак који је хтео да да као садаку, па је то ставио испред Божијег Посланика, мир над њим, а онда су се и други повели за њим, све док нису скупили пуно хране и одеће, па је казао Посланик, мир над њим: „Ко уведе у исламу леп суннет...“, а суннет који је он успоставио јесте то што је оживео праксу удељивања обилне садаке (милостиње), а није он тај који је прописао само давање садаке.

4. 'Урф или обичај. То су новотарије које већина људи практикује, а које су они наследили од својих предака. Обичаји су заправо били разлогом зашто су мушрици (многобошци) негирали и одбацивали истину, а обичај у исламу сам по себи није валидан доказ. Узвишени Бог је казао: **Ми смо, доиста, нашли наше очеве на томе, и ми ћемо њих, уистину, у томе следити.** (Кур'ан, Ез-Зухруф, 23.)

Заједница коју за требамо да се придржавамо, а чији је спомен пренесен у хадисима, не односи се на слеђење праксе коју већина људи практикује, него је заједницу која се подударала са суннетом, па макар следбеници тога били малобројни. Рекао је Божији

Посланик, мир над њим: „Ислам је почео са гарибима (чудацама међу народом) и вратиће се са гарибима као што је и почео, па благо се њима.“

Каже Абдуллах Ибн Мес'уд, нека је Бог задовољан са њим: „Заједница је придржаваће истине, па макар човек у томе био сам.“

Неки од разлога увођења новотарија:

1. Незнање о суннету и терминологији хадиса, произилази из тога јер се не прави разлика између исправних и слабих хадиса, па тако можемо наћи код новотара огроман број слабих и измишљених хадиса као што је новотарија: „Светло Мухаммедово“, која за основу има измишљени хадис: „Прво што је Бог створио јесте светло твога Посланика“, као и новотарија стварања свих створења ради Мухаммеда, мир над њим, која за основу има лажни или апокрифни хадис: „Да те нема, да те нема, ништа створио не бих.“

Онај који је измишљао хадис, заборавио је чињеницу да Мухаммед, мир над њим, не би био уопште послат да нема створења, јер каже Узвишени Бог: **И Ми тебе нисмо послали осим као милост световима.** (Кур'ан , Ел-Енбија, 107.)

2. Узимање људи незналица да дају фетве (прописе) и да подучавају и говоре о Божијој вери без знања.

3. Обичаји на које не упућује шеријат нити их признаје разум као што је новотарија мевлуда (дан обележавања рођења Посланика).

4. Уверење безгрешности имама као и давање степена светости учењацима која је близу степена посланства.

5. Слеђење многим нејасних ајета и хадиса и кориштење истих без консултације са учењацима.

Мевлуд (слављење рођендана)

Први који су измислили и увели новотарију мевлуда јесу халифе Фатимије у четвртм веку у Каиру. Фатимије су секта Убејдија и немају никакве родбинске везе са Фатимом, нека је Бог задовољан са њом. Фатимије су зиндици и отпадници, вањштином су рафидије – шије - а унутрини су неверници. Измислили су шест мевлуда: мевлуд Божијег Посланика, мир над њим, мевлуд Алије, нека је Бог задовољан са њим, мевлуд Фатиме, нека је Бог задовољан са њом, мевлуд Хасана и Хусејна, нека је Бог задовољан са њима, мевлуд халифе ел-Хадира.

Сви мевлуди су били отклоњењи из праксе за време Ел-Ефдал б. Емир ел-Џејјуша, затим су враћени за време Ел-Амир би Ахкамиллах ел-Фатимија, 524. године по Хиџри, након што су их људи скоро све били заборавили.

Први ко је увео мевлуд у Медини јесте Ирбил ел-Мелик ел-Музаффер Ебу Сеид Кукбури у седмом веку, чија се пракса примјењује све до данашњих дана.

Ови мевлуди нису били пракса првих одабраних генерација, прва три века, нити пракса четири имама, него су их увели и иновирали отпадници од вере и незналице стотинама година након тога.

Мевлуд је новотарија у Божијој вери. Никада нећеш наћи многобошца, а да му је однос према Богу исправан, нити ћеш наћи новотара, а да му је однос према суннету (пракси) Посланика, мир над њим, исправан.

Рекао је учењак Салих ел-Февзан, нека га Бог зачува: „Међу новотарије које су људи увели улази и мевлуд као успомена на рођење Посланика, мир над њим, у хиџретском месецу ребиул-еввелу, а они се по питању ове новотарије деле на неколико врста:

1. Неки од њих то сматрају скупом где се прочита прича о мевлуду (рођењу Посланика), где се одржи неки говор или где се отпевају илахије (верске песме) за ту прилику.

2. Неки од њих припремају храну и слаткише и друге ствари како би то поделили онима који присуствују.

3. Неки мевлуде одржавају у џамијама, а неки у кућама.

4. Неки од њих поред поменутог, учине мевлуд скупом који се састоји од харам (забрањених) поступака као што је мешање мушкараца и жена, музика и плес, или радњи које су ширк (многобоштво) као што су тражење помоћи од Божијег Посланика, мир над њим, његово дозивање, тражење помоћи у рату против непријатеља и сл.

И све то, са свим врстама и облицима и различитим нијетима, је новотарија, харам (забрањено) и уведено у веру након прва три века.

Оно што доликује муслиману јесте да оживљава суннете (праксе Посланика) и да умртвљује новотарије, и да не ради никакво дело све док не сазна Божији пропис о њему.

Они који дозвољавају новотарију мевлуда се вежу за сумње које су слабије од паукове мреже. Те сумње могу да се саберу у следећем:

1. Сматрају да је то величање Посланика, мир над њим.

Одговор је да величање бива само у његовом слеђењу, слушајући наредбе, клонећи се забрана, а

величање не бива новотаријама и грешењем, а мевлуд спада у ово друго, јер је то грех. Људи који су највише поштовали и ценили Божијег Посланика, мир над њим, су били асхаби (прва генерација муслимана), као што је рекао Урве б. Мес'уд Курејшијама:

„О народе, тако ми Бога, ишао сам код цезара, краљева и владара, али нисам видео да ниједног владара пазе његови другови као што пазе и величају асхаби Мухаммеда, мир над њим. Тако ми Бога, обарају поглед код њега из поштовања према њему.“
И уз све то, асхаби нису учинили дан његовог рођења даном за славље и искупљање, а да је то било прописано не би то остављали, а и Посланик, мир над њим, није прослављао свој рођендан.

2. Узимају за доказ да је то дело већине људи у већини земаља.

Одговор на ово јесте да је доказ оно што се пренесе од Посланика, мир над њим, а оно што је пренесено од њега јесте забрана да се уведе новотарије уопштено, а мевлуд је једна врста новотарије.

А дело људи када се супростави доказу не може да буде аргументом, па макар их било много.

Узвишени Бог је казао: А ако будеш покоран већини оних који су на земљи, скренуће те са Божијег Пута. (Кур'ан , Ел-Ен'ам, 116)

Уз све то, постоји у сваком времену онај ко негира и пориче ову новотарију и појашњава њену неважност, а онај ко настави да је ради након што му се појасни истина, нема доказа нити аргумента.

Сви учењаци муслимана су порекли и забранили ово новотарију, а од великана су : Шејху-л-ислам Ибн Тејмијје, Имам Еш-Шатиби, Еш-Шејх Таџуддин Али б. Умер ел-Лухми, Еш-Шејх Мухаммед Бешир ес-Сехсевани ел-Хинди, Ес-Сејјид Мухаммед Решид Рида, Еш-Шејх Мухаммед б. Ибрахим Алу Шејх, Еш-Шејх Абдул-Азиз б. Баз и други који не престају да негирају ову новотарију и појашњавају њен пропис сваке године кроз новинске чланке и магацине, у временима када се успоставља ова новотарија.

3. Кажу: У мевлуду је оживљавање успомене на рођење Божијег Посланика, мир над њим.

Одговор на то је да оживљавање успомене бива оним што је прописано од његова помена у езану (позив за молитву) и икамету (позив за молитву непосредно пред наступање намаза), доворима и молбама у намазу, доношењем благослова и читањем његовог суннета (праксе), слеђењем његове праксе и то је оно што стално може да се ради, сваки дан и ноћ, а не једном у години.

4. Кажу: Мевлуд је увео владар, праведни и који је имао знање, који је тиме хтео да се приближи Богу.

Одговор на то је да се новотарија не прима ни од кога, а лепа намера не дозвољава лоше дело, а то што је био учен и праведан, не значи да је био безгрешан.

5. Кажу: Мевлуд је од лепих новотарија, јер је саздан на захваљивању Богу што нам је подарио Посланика.

У одговору кажемо да у новотаријама нема ништа лепо, јер је Божији Посланик, мир над њим, рекао: **„Ко уведе у ову нашу веру нешто што није од ње, то се одбија.“**

Такође, може да се да одговор: Зашто су људи закаснили са том захвалом – сходно њиховом говору – све до шестог века, тако да нису захваљивале ни прве генерације следбеника а ни они после њих, а они су ти који су највише волели Посланика, мир над њим, и они су ти који највише жуде да чине оно што је добро и да се захваљују Богу, па да ли је разумно да кажемо да је онај ко је увео ову новотарију био више захвалан Богу него асхаби и таби'ини? Никако и никада!

6. Кажу: Мевлуд је саздан на љубави према Божијем Посланику, а испољавање љубави према њему је прописано.

Одговор: Нема сумње да је љубав према њему, мир над њим, обавеза сваком муслиману, да мора да буде већа од љубави према самом себи, детету и родитељима и свим муслиманима. Међутим, то не значи да можемо да уводимо новотарије и оно што Бог није прописао, него љубав према њему изискује покорност њему и његово слеђење, и то је најбољи начин да се искаже љубав, као што је речено:

*Да је твоја љубав била искрена био би му покоран,
јер је онај ко воли вољеном покоран.*

Дакле, љубав према Посланику, мир над њим, бива оживљавањем Суннета (праксе Посланика, мир над њим), слеђењем истог, избегавањем онога што се супроставља Суннету у речима и делима, а нема сумње да све што се супростави суннету бива новотаријом, која је покућена и јасни грех, а од тога је и мевлуд, јер је и он новотарија.

Лепа намера и намера не могу да учине новотарију дозвољеном, јер је цела вера саграђена на два темеља: искреном богослужењу једином истинском Богу, и слеђењу прексе Божијег посланика.

Узвишени Бог је казао: **А онај ко се покори, својим лицем Богу, и још је добротинитељ, њему припада награда код Господара његова, и страха неће осећати нити ће за чим туговати.**(Кур'ан , Ел-Бекаре, 112.)

Покорност и окретање лица ка Богу јесте искреност, а добротинство јесте слеђење Посланика, мир над њим, и његовог суннета.

Нелегитимност мевлуда у шеријату се огледа кроз неколико тачака:

1 – Божији Посланик, мир над њим, када је дошао у Медину где су медињани имали своје празнике, све их је укинуо, па је рекао: **„Наш празник, следбеника ислама јесу једино курбански и рамазански бајрам.“**

2 – Текстови шеријата забрањују новотарије и описују их као заблуду, а свака новотарија је заблуда.

3 – Због тога је Божији Посланик, мир над њим, укинуо празнике из предисламског доба.

4 – Мевлуд је новотарија Рафидија – шија, новотара који су непријатељи ислама, градитеља маузолеја и куполама на гробљима, као и градитеља џамија на гробовима.

5 – Нико до претходних генерација то није радио иако су били потпунијег веровања и боље су разумевали текстове Кур'ана и Суннета, а свака ствар

која се практикује као део вере, а коју претходне генерације нису познавале, не може да буде вера, него је уведена новотарија.

Они који држе до мевлуда:

1 – Групе које имају за циљ ширење новотарија. То су групе које немају знања и у њима нема добра; познате су по мањкавостима у Суннету, у присуствовању заједници и у покорностима. То су групе које су активне када су само новотарије у питању, шта више, они и даље устрајавају на новотарији и онда када им се појасни истина.

2 – Незналице од обичног света који су уверења да је мевлуд богослужење прописано у вери, који следе оне који их воде до пропасти.

3 – Људи чији је циљ упражњавање страсти у оном што нађу на мевлудским скуповима од јела, пића и мешања са женама и слично томе.

Рекао је учењак Салих ел-Февзан: „Резиме свега јесте то да је мевлуд са својим врстама и облицима новотарија која се негира, новотарија која мора да буде забрањена од стране муслимана као и остале новотарије. Обавеза је на муслиманима да се занимају за оживљавање Суннета, и да не буду заведени онима који пропагирају и бране новотарије, јер циљ те скупине је оживљавање новотарија, а не

оживљавање Суннета, шта више, не држе до Суннета уопште, а онај ко је тако описан, није дозвољено да се следи, нити да се узима за узор, па макар и били у већини, јер се следи само оно што је било на путу Суннета од добрих генерација и њихових следбеника па макар били малобројни. Истина се не спознаје кроз људе, него се људи спознају кроз спознају истине.“

Каже Божији Посланик, мир над њим: **„Ко поживи од вас након мене видеће многобројна разилажења. Тада се држите мога суннета и суннета праведних халифа! Чврсто га се држите (као кад нешто зграбите кутњацима)! И чувајте се уведених ствари у вери, јер, доиста, свака новотарија је заблуда.“**

Појаснио нам је Посланик, мир над њим, у овом хадису ко се следи када се људи разиђу, као што нам је и појаснио да све што се супростави Суннету од речи или дела улази у новотарије, а свака новотарија је заблуда.

Да нас Бог упуту ка ономе што Он воли и чиме је задовољан, а Бога молимо да опрости, нама, родитељима и породицама нашим и свим муслиманима. Нека је мир и благослов на Божијег Посланика, на његову породицу и следбенике.